

Panium - Bilang Apat

Isang Alyansa

Jeff Pippenger

2025-03-04

Sa kasaysayan ng Panium, nabuo ang isang alyansa sa pagitan nina Antiochus Magnus at Philip ng Macedon. Ang labanan ay tuwirang isinagawa ni Antiochus laban sa batang si Ptolemy V, at nag-ambag si Philip sa ganitong diwa, yamang ang kanyang pakikidigma sa iba pang bahagi ng kaharian ay humadlang sa ibang mga hukbo na makapagsaklolo sa batang haring Ehipsiyo. Ito ay nangangahulugan na si Putin, ang panghuling hari ng timog—na sinasagisag ng batang hari ng Ehipto (ang “bata” ay propetikong nangangahulugang huling salinlahi)—ay matatalo ni Trump, na kinakatawan bilang si Antiochus Magnus na tumalo kay Ptolemy V sa Panium, at bilang si Reagan na nagpabagsak sa USSR noong 1989.

Ang Philip ay nangangahulugang "maibigin sa mga kabayo" at ang "mga kabayo" ay sumasagisag sa kapuwa kapangyarihang militar at pang-ekonomiya. Humihila ang mga kabayo ng mga karo at sinasakyan ng mga kawal, at ang mga kabayo rin ang nagdadala ng mga kalakal sa pamilihan. Ang "mga kabayo" ay isang sagisag ng "mga karo, mga sasakyang-dagat, at mga mangangabayo," na siyang pangunahing sagisag ng Estados Unidos sa ugnayang kinatawan nito sa hari ng hilaga, gaya ng inilalahad sa talatang apatnapu.

Ang kapanalig ni Trump ay may dalawang tipo sa katauhan nina Filipino ng Macedon at Herodes Filipino na Tetrarka. Maging si Herodes Filipino man o si Filipino ng Macedon, ang sagisag ay tumutukoy sa isang umiibig sa kapangyarihang iginagawad sa kanya ni Caesar o ni Antiochus, ayon sa pagkakabanggit. Iniibig ni Filipino ang mga kabayo, at may isang Filipino na mula sa Macedon, na gumanap ng sentral at saligang papel sa kaharian ni Alejandro ang Dakila.

Ito ang kaniyang tinubuang-bayan, ang kahariang minana niya mula sa kaniyang ama, si Philip II, at ang lunsaran ng kaniyang napakalawak na imperyo. Matatagpuan sa hilagang bahagi ng Gresya, ang Macedon ay natatangi bilang sentrong pampolitika at panmilitar kung saan ipinanganak (sa Pella, 356 BC) at pinalaki si Alexander, at naglaan ito ng mga paunang yaman, lakas-tao, at balangkas na pang-organisasyon na nagpasigla sa kaniyang mga pananakop. Sa diwa, ang Macedon ang ubod ng kaharian ni Alexander—ang panimulang dako nito, ang makinaryang panmilitar, at ang rehiyong nag-angkla sa kaniyang pagkakakilanlan bilang isang haring Macedonian, kahit lumago ang kaniyang imperyo nang malayong lampas sa mga hangganan nito.

Ang Macedon ay kumakatawan sa hilagang bahagi ng apat-na-bahaging kaharian ni Alexander. Samakatuwid, ang isang Felipe ay ang Tetrarka, na ang ibig sabihin ay 'ikaapat na bahagi,' at ang isa pang Felipe naman ay 'isang-kapat' ng apat na hangin ng dating imperyo ni Alexander.

Si Herodes ay kumakatawan sa isang tumatanggi sa tipan. Si Esau—na siyang pinagmulan ng linyang-dugo na humantong kay Herodes—ay tumakwil sa kaniyang karapatan sa pagkapanganay. Sa mismong pasimula ng kasaysayan ng isang bayang hinirang sa tipan, si Esau ay naging sagisag

ng mga tumatanggi sa tipang pinagtibay ni Cristo sa pamamagitan ng Kaniyang kamatayan. Sa mismong sandali na palalawakin ng Diyos ang Kaniyang bayang hinirang sa tipan tungo sa labindalawang lipi, si Esau ay naghimagsik. Sa katapusan ng sinaunang Israel, nang sa krus ay iginiit ng mga Hudyo na “wala kaming ibang hari kundi si Cesar,” ang bansang Hudyo ay naging sagisag sa wakas ng yaong naunang inilarawan ni Esau sa pasimula. Ang angkan ni Herodes ay binubuo ng linyang-dugo ni Esau at ng mga Hudyo, isang linyang-dugo na sinasagisag ng isang mapaghimagsik na tagapaglabag sa tipan sa pasimula at ng isang mapaghimagsik na bayang may tipan sa katapusan.

Si Herodes ang Dakila ang nagpataw ng mga buwis na naging dahilan upang magtungo sina Jose at Maria sa Betlehem, at isa sa kaniyang tatlong anak, si Herodes Antipas, anak ni Herodes ang Dakila, ay naghari noong panahon ng krus. Ang yugto ng buhay ni Cristo mula sa Kanyang kapanganakan hanggang sa Kanyang kamatayan ay sinasagisag ng sambahayan ni Herodes, at sa gayon ay tinutukoy ang kasaysayang iyon bilang panahon ng pagdalaw sa bayang hinirang, isang pagdalaw na sa pangkalahatan ay hindi nasilayan ng mga Judio.

Pinatay ni Herodes na Dakila ang mga bata bilang tugon sa kapanganakan ni Jesus, kaya't inuulit ang kasaysayan ng kapanganakan ni Moises nang pinapatay ng Ehipto ang mga bata. Ang unang pagpaslang sa mga bata ay isang pagtatangkang patayin ang inaasahang hinirang at ang huling pagpaslang sa mga bata ay muli ring isang pagtatangkang patayin ang inaasahang hinirang. Ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay umaawit ng awit ni Moises at ng Kordero, at sa wika ng propesiya, ang “awit” ay kumakatawan sa isang karanasan. Ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay namumuhay sa isang kapanahunan na nagtataglay ng magkakaparis na karanasan. Isa sa mga pagkakaparis na iyon ay dumating noong Enero 22, 1973 sa pamamagitan ng pasya ng Korte Suprema na nagpapahintulot ng aborsyon sa Estados Unidos. Sa sumunod na apatnapu't siyam na taon, humigit-kumulang 66 milyon na posibleng kandidato upang maging kabilang sa isang daan at apatnapu't apat na libo ay pinaslang sa pamamagitan ng aborsyong pinahintulutan ng pamahalaang pederal.

Ang kapangyarihan ay sumasagisag sa lakas ng militar:

At ang halimaw na aking nakita ay gaya ng isang leopardo, at ang kaniyang mga paa ay gaya ng mga paa ng isang oso, at ang kaniyang bibig ay gaya ng bibig ng isang leon: at ibinigay sa kaniya ng dragon ang kaniyang kapangyarihan, at ang kaniyang luklukan, at dakilang kapamahalaan. Apocalipsis 13:2.

Ang dragon, na siyang paganong Roma, ay nagkaloob sa Kapapahan ng tatlong bagay, ibig sabihin, “ang kanyang power, at ang kanyang luklukan, at malaking kapamahalaan.” Sa talata labindalawa, ang USA, ang halimaw mula sa lupa, ay inilarawang isinasakatuparan ang lahat ng “power” ng halimaw sa harap niya. Gayunman, ang salitang “power” sa talata dalawa ay ibang salitang Griyego kaysa sa salitang isinaling “power” sa talata labindalawa. Sa talata dalawa, ang “power” ay G1722: na ang kahulugan ay “sa harap (literal o talinghaga): sa presensya (paningin) ng.”

Ang salitang "power" sa ikalabindalawang talata ay ibang salitang Griyego.

At ipinaiiral niya ang lahat ng kapangyarihan ng unang halimaw sa harap nito, at pinasisamba niya ang lupa at ang mga nananahan doon sa unang halimaw, na ang sugat na nakamamatay ay napagaling. Apocalipsis 13:12.

Ang salitang “power” G1832 dito ay nangangahulugan (sa diwa ng kakayahan): pribilehiyo, iyon ay, delegadong impluwensiya; awtoridad, hurisdiksiyon, kalayaan, kapangyarihan, karapatan, lakas. Tinutukoy ng salitang “power” sa talatang labindalawa na ang hayop ng lupa ay delegadong awtoridad ng hayop ng dagat—ang Estados Unidos ang kinatawang kahalili ng hayop ng dagat. Ipinaiiral ng Estados Unidos ang lahat ng delegadong awtoridad ng unang hayop. Sa talatang dalawa, ibinigay ng makapaganong Roma ang tatlong bagay sa kapapahan. Ipinagkaloob ni Clovis ang kaniyang lakas militar at pang-ekonomiya sa kapapahan noong 496 sa Labanan sa Tolbiac. Ipinagkaloob ni Constantino ang “luklukan” ng imperyo noong 330 at kinilala ni Justiniano ang papa bilang tagapagtuwid ng mga erehe at pinuno ng mga iglesya sa pamamagitan ng isang atas noong 533. Si Clovis noong 496 ay sumasagisag kay Reagan noong 1989. Si Reagan ay sumasagisag kay Trump.

Ayon kay Gregorio ng Tours (na sumulat halos isang siglo pagkaraan), natatalo si Clovis sa labanan at, sa lubos na kawalang-pag-asa, tumawag siya sa Diyos ng mga Katoliko upang humingi ng saklolo. Ang kaniyang asawa, si Clotilde, ay isang prinsesang Burgundian na Katoliko na matagal nang humihimok sa kaniya na tumalikod sa paganismo at yumakap sa Katolisismo. Nanata si Clovis na, kung siya’y magwawagi, tatanggapin niya ang Katolisismo. Nagbago ang takbo ng labanan—maging dahil sa panghihimasok ng Diyos o sa estratehiyang militar—at natalo ni Clovis ang mga Alemanni, pinatay ang kanilang hari at nagkawatak-watak ang kanilang mga hukbo. Tapat sa kaniyang panata, yumakap siya sa Katolisismo at nabinyagan, na ayon sa tradisyon ay naganap noong Araw ng Pasko taong 496 sa Reims, sa pagbibinyag ni Obispo Remigius (San Remi).

Ang kanyang pagbabagong-loob ay naging hudyat ng isang mahalagang pagbabaling, na ginawa si Clovis na unang haring Katoliko sa hanay ng mga pinunong Germaniko (di gaya ng mga Bisigodo o Ostrogodo na mga Kristiyanong Arian). Iniayon nito ang mga Franko sa Iglesiang Romano, at sa gayon ay nakamit niya ang suporta mula sa populasyong Galo-Romano at sa Papado. Ang pagbinyag kay Clovis ay madalas ituring na sagisag ng “pagsilang ng Pransiya” bilang isang bansang Katoliko, na nagtatangi rito mula sa iba pang mga kahariang barbaro na yumayakap sa Arianismo o paganismo. Sa dahilang ito, tinutukoy ng Katolisismo ang Pransiya bilang “ang panganay ng Simbahang Katolika,” at gayundin bilang “ang pinakamatandang anak na babae ng Simbahang Katolika.”

Noong si Clovis ay naging unang kinatawang kapangyarihan ng Papasiya noong 496, siya ay sumagisag kay Reagan na naging kinatawang kapangyarihan noong 1989. Sa kasaysayan nina Reagan at Papa Juan Pablo II, nabuo ang isang lihim na alyansa na may layuning pabagsakin ang hari sa timog. Mula 1798 hanggang sa batas ng Linggo, ang patutot ng Tiro ay nakatago, at siya rin yaong mismong patutot na ang kaniyang pinagmulan ay nag-uugat sa Macedon, ang pinakahilagang kaharian. Siya ang hari sa hilaga, nakatagong ayon sa propesiya, ngunit patuloy na iginigiit ang kaniyang kawalang-pagkakamali.

Ang Papa ay kumakatawan din sa "mga tumatalikod sa tipan," na, bagaman propetikong inilihim sa kabuuan ng tatlong digmaang proxy, sa bandang huli ay lilitaw sa kasaysayan ng Labanan sa Panium. Sa paglipat mula sa Imperyal na Roma tungo sa papal na Roma, tinutukoy ni Daniel kung kailan ang paganong Roma ay dumarating sa wakas ng kaniyang panahon bilang ikaapat na kaharian ng propesiya sa Bibliya.

Sapagkat ang mga sasakyang-dagat ng Chittim ay darating laban sa kaniya; kaya't siya'y madidismaya, at babalik, at magngingitngit laban sa banal na tipan; gayon ang kaniyang gagawin; siya'y babalik pa nga, at makikipagtalastasan sa mga nagsisitalikod sa banal na tipan. Daniel 11:30.

Ang tinutukoy sa talatang "sila na tumatalikod sa banal na tipan" ay ang Simbahang Katolika. Ang mga tumatalikod sa banal na tipan ay ang nakikipagkompromisong iglesia ng Pergamo na binanggit ni Juan na Tagapahayag, na, ayon kay Pablo, ay tatalikod bago mahayag ang tao ng kasalanan. Ang Katolisismo ay silang tumalikod sa tipan, gaya ng inilarawan ng pag-ataking isinagawa laban sa Salita ng Diyos, at gayundin laban sa Sabat sa ikapitong araw, na kapwa isinailalim sa sunud-sunod na pag-atake mula pa noong panahon ni Constantino. Mas maaga sa kabanatang labing-isa, binanggit din ang "tipan."

At ang puso ng dalawang haring ito ay nakatuon sa paggawa ng kasamaan, at magsasalita sila ng mga kasinungalingan sa iisang dulang; ngunit hindi ito magtatagumpay, sapagkat ang wakas ay darating pa rin sa panahong itinalaga. Pagkatapos ay babalik siya sa kaniyang lupain na may malaking kayamanan; at ang kaniyang puso ay laban sa banal na tipan; at siya'y kikilos, at babalik sa kaniyang sariling lupain. Sa panahong itinalaga ay babalik siya, at paroroon sa dakong timog; ngunit hindi ito magiging gaya ng una, o gaya ng huli. Daniel 11:27-29.

Sa mga talatang ito, "siya" ay bumabalik sa kaniyang sariling lupain, at pagkaraan ay muli ring bumabalik sa kaniyang sariling lupain. Ang dalawang pagbalik ay kumakatawan sa dalawang tagumpay na pagkatapos ay sinundan ng isang tagumpay na "pagbabalik" sa lungsod ng Roma. Ang una ay ang Labanan sa Actium noong 31 BC laban kina Antony at Cleopatra, at ang ikalawa ay matapos ang pagkawak ng Jerusalem noong 70 AD. Ang "takdang panahon" sa mga talata ay ang taong 330, na tumutukoy sa katapusan ng propetikong "panahon" ng talatang dalawampu't apat na katumbas ng tatlong daan at animnapung taon.

Ang dalawang haring nagsasalita ng kasinungalingan sa iisang hapag ay ginagawa nila iyon bago ang "takdang panahon," "sapagka't ang wakas ay darating pa sa takdang panahon." Ang isang katanungang dapat isaalang-alang ay: ano ang kahulugan ng talata kapag sinasabi nito, "Kung magkagayo'y babalik siya sa kaniyang lupain na may malaking kayamanan?" Iyon ba'y nangangahulugang sa takdang panahon saka siya babalik; o nangangahulugan ba ito na kapag ang dalawa ay nagsabi na ng kasinungalingan sa hapag, saka siya babalik, at kung gayon ang pagbabalik ay bago ang takdang panahon.

Tinutukoy ni Uriah Smith ang dalawang "pagbabalik" bilang 31 BK at 70 AD, na kumakatawan sa isang kasaysayan bago ang taong 330, na siyang panahong itinalaga. Itinuturo rin ni Smith na ang

“pagbabalik” sa talatang dalawampu’t siyam ay pagkaraan ng taong 330, at na hindi ito matagumpay gaya ng mga pagbabalik na sumunod sa mga labanan sa Actium at Jerusalem. Ang kahulugan nito ay na bago ang panahong itinalaga ay may isang pagpupulong kung saan sinasabi ang mga kasinungalingan, na sinusundan ng pagbabalik ng isa sa dalawang haring nagsasabi ng mga kasinungalingan na may malaking kayamanan; pagkatapos ay sinasalungat niya ang banal na tipan, nagsasagawa ng mga dakilang gawa, at muling bumabalik sa taong 330, na siyang panahong itinalaga.

Pagkatapos ay sasalakayin niya ang timog, ngunit hindi ito magiging tulad ng Labanan sa Actium ni ng pagkawasak ng Jerusalem. Ang kasaysayan ng 70 AD na nasa mga talata ay naglalarawan sa wakas ng piniling bayang nasa tipan ng Diyos, na kinakatawan sa nasabing sipi bilang “ang banal na tipan.” Sa talatang tatlumpu, ang paganong Roma ay nakikipag-unawaan sa mga tumatalikod sa banal na tipan. Ang 70 AD ang mismong katapusan ng sinaunang literal na Israel bilang bayang tipan ng Diyos, at ang talatang tatlumpu ay tumutukoy sa kasaysayan na apat na siglo pagkaraan ng 70 AD. Ang mga tumatalikod sa tipan sa kasaysayang kinakatawan sa talatang tatlumpu ay yaong mga tumalikod sa tipang pinasukan ng Diyos at ng Kaniyang bayang Kristiyano. Ang Roma ng Papado ang iglesya na kinakatawan bilang mga tumatalikod sa banal na tipan sa talatang tatlumpu.

Sapagkat ang mga sasakyang-dagat ng Chittim ay darating laban sa kaniya; kaya’t siya’y madidismaya, at babalik, at magngingitngit laban sa banal na tipan; gayon ang kaniyang gagawin; siya’y babalik pa nga, at makikipagtalastasan sa mga nagsisitalikod sa banal na tipan. Daniel 11:30.

Dinadala tayo ng Talata 29 sa taong 330, na siyang panahong itinakda at natupad nang ilipat ni Constantino ang kabisera sa Constantinopla. Sa panandang yaon, ang paganong Roma ay mahihila sa isang digmaan sa timog na hindi magiging matagumpay gaya ng naging sa Actium at sa Jerusalem. Pagkatapos, sa Talata 30, sinalakay ni Genseric ang paganong Roma, na inilunsad niya ang kanyang pakikidigmang pandagat mula sa Chittim, na kilala ngayon bilang Carthage. Ang pakikidigmang ito laban sa paganong Roma ay isinagisag din bilang ang ikalawang pakakak sa pitong pakakak sa aklat ng Pahayag. Ang unang apat sa mga kapangyarihan ng mga pakakak na iyon ay naghatid sa Kanlurang Roma sa wakas pagsapit ng 476. Sa mga unang apat na pakakak na iyon, ang ikalawang pakakak, na siyang mga sasakyang-dagat ng Chittim, ang pinakamatindi, sapagkat sinakop ni Genseric ang mga dagat at natuyo ang yaman ng Imperyo.

Hinarap at nadalamhati siya ng mga sasakyang-dagat ng Chittim; kaya’t siya’y bumalik at nagkaroon ng poot laban sa banal na tipan. Ito ay natupad sa kasaysayang humantong sa pagkakaloob ng kapangyarihan sa Papado noong 538, sa pamamagitan ng pakikidigma laban sa Salita ng Diyos. Pagkatapos niyon, siya’y bumalik at nagkaroon ng “pakikipag-unawaan sa kanila na nagsisitalikod sa banal na tipan.” Ang pakikipag-ugnayang iyon sa pagitan ng paganong Roma at ng papal na Roma ay natupad noong 533 sa pamamagitan ng dekretong ipinag-utos ni Justinian. Ang sumusunod na talata, talatang tatlumpu’t isa, ay nagpapatuloy kung paano ang paganong Roma ay “nadalhamhati.” Sa 2 Tesalonica, itinuturo ni Pablo na ang paganong Roma ang “pumigil” sa Papado na sakupin ang pamamahala noong 538. Pagkaraang siya’y madalamhati dahil sa isang pag-atake mula sa mga dagat na sumira sa ekonomiya ng kaharian, siya’y nagkaroon ng poot laban

sa banal na tipan, saka nagkaroon ng pakikipag-unawaan sa mga nagsisitalikod sa tipan. Sa mga susunod na talata, ang “mga bisig,” na kumakatawan sa kapangyarihang ibinigay sa Papado noong 496 ni Clovis, ay tumindig, at kanilang dinungisan ang santuwaryo ng lakas, na sa kasaysayan ay kumakatawan sa lungsod ng Roma; at pagkatapos ay aalisin ng paganong Roma ang relihiyon ng paganismo (ang araw-araw) mula sa nasasakupan at papalitan iyon ng Katolisismo, at pagkatapos ay ilalagay nila ang Papado sa trono noong 538.

Nang ang Pagka-Papa ay binigyang-kapangyarihan noong 538, nagkaloob ito kapwa ng isang propetikong patotoo at isang makasaysayang patotoo na kinakatawan sa mga talatang ating pinag-aaralan. Ang taong 538 ay itinatipika ng 31 BK at ng Labanan sa Actium. Sa Daniel kabanata walo, talata siyam, lulupigin ng Paganong Roma ang tatlong heograpikong hadlang upang kamtin ang trono ng daigdig. Ang una ay ang Siria sa silangan, saka ang Juda at Jerusalem, na sinundan ng Ehipto sa Labanan sa Actium. Magkakaroon din ang Papal na Roma ng tatlong sungay na aalisin, na ang ikatlo ay ang mga Goth na pinalayas mula sa lungsod ng Roma noong 538. Ang Paganong Roma at ang Papal na Roma ay nagbibigay ng dalawang patotoo na nagtutukoy na ang Labanan sa Actium ay tumutugma sa 538, at ang 538 ay naglalarawan sa batas sa Linggo sa Estados Unidos ng Amerika, kung kailan ang makabagong Roma ay naghahari nang ganap hanggang sa magsara ang probasyon.

Naiwakas na natin ang pangkalahatang pagtingin sa mga talatang dalawampu't pito hanggang tatlumpu't isa.

Sa susunod na artikulo, pagtutuunan natin ang mga talatang ito at sisimulan ang gawaing pagtutugma ng sipi sa kasaysayan ng mga talata labing-isa hanggang labing-lima.